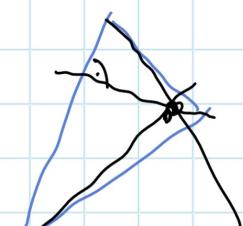

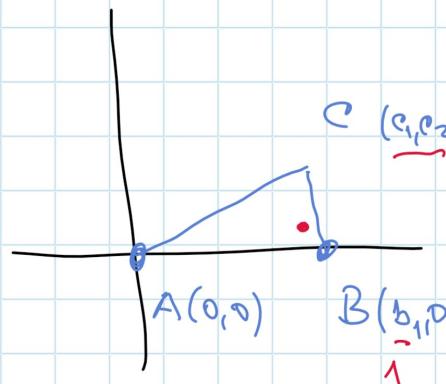
CO TO JE GEOMETRIE?

Erlangen program (Felix Klein 1872)

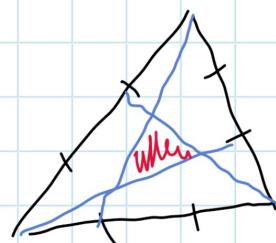
$$C(c_1, c_2)$$

$$B = (b_1, b_2)$$

$$A = (a_1, a_2)$$

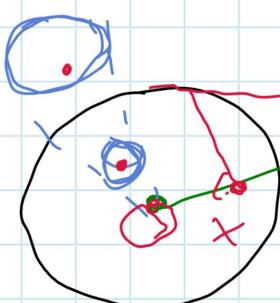
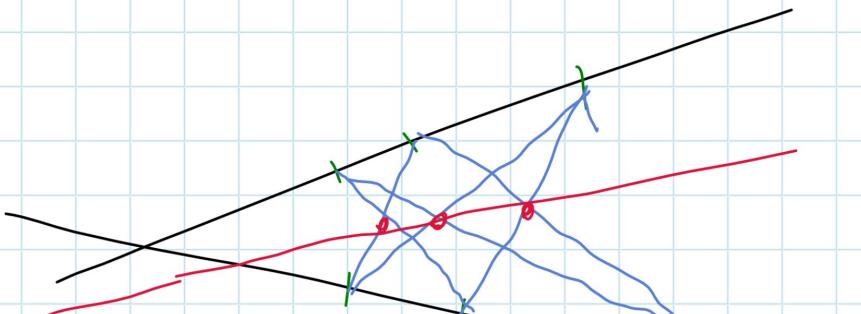
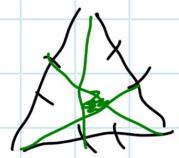

SYMETRI

SYAHY

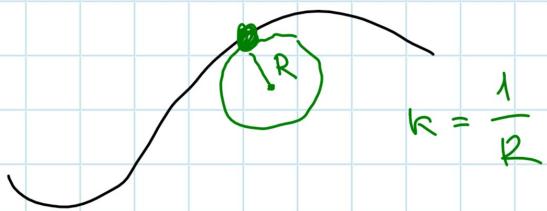
=

7

X'

LA + ANAL

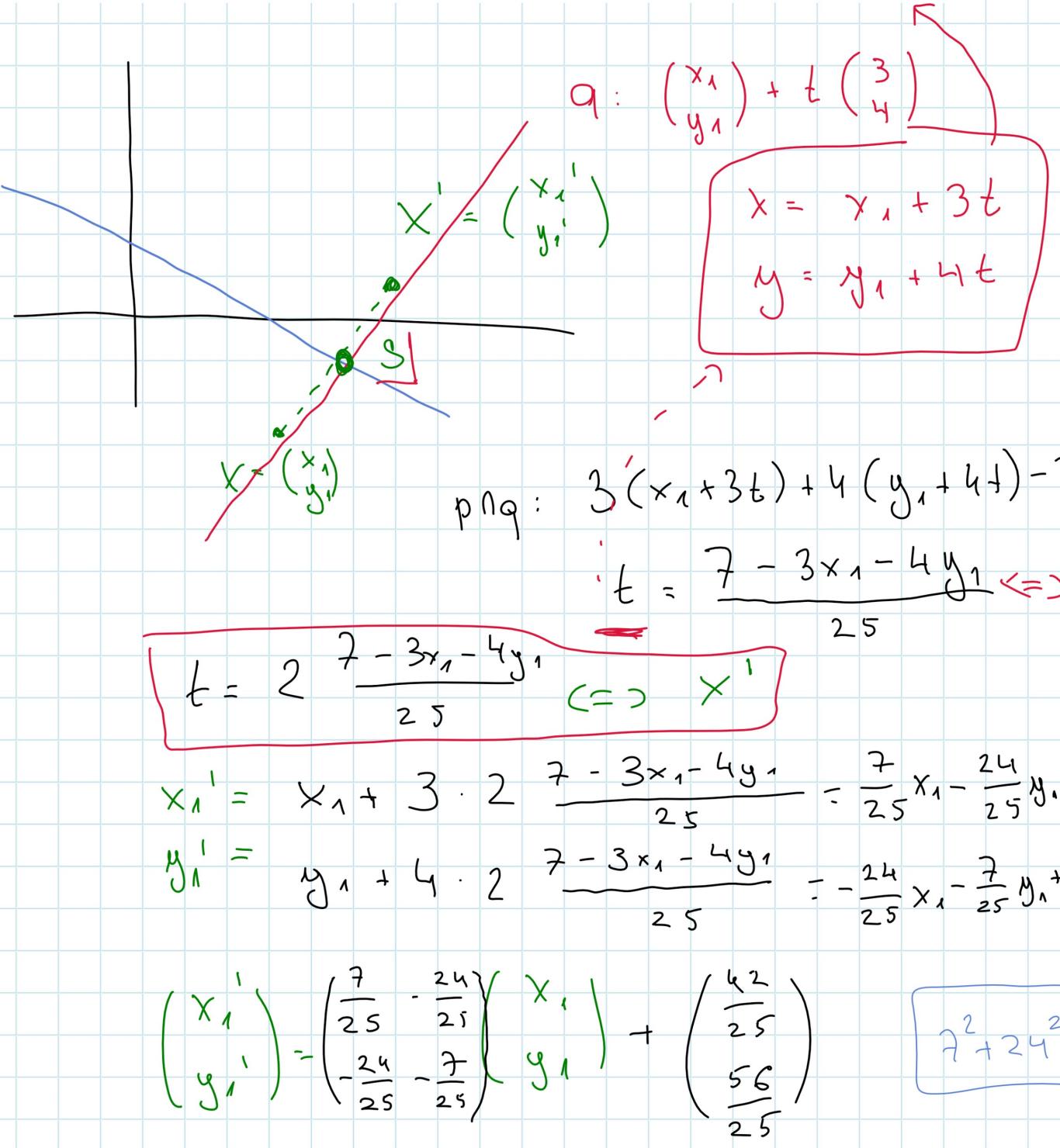

$$k = \frac{1}{R}$$

$k \dots$ curv. vierk.
schaubild

$k \dots$ messwerte
mit person.

Příklad 1.1. V rovině analyticky vyjádřete osovou souměrnost podle přímky $p : 3x + 4y - 7 = 0$.

Definice 1.2. Zobrazení $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ se nazývá shodné (nebo shodnost), jestliže zachovává eukleidovské vzdálenosti, tedy pro každé dva body $\mathbf{X}, \mathbf{Y} \in \mathbb{R}^n$ platí

$$\|f(\mathbf{X}) - f(\mathbf{Y})\| = \|\mathbf{X} - \mathbf{Y}\|.$$

Lemma 1.3. Složení dvou shodností je shodnost, shodnosti jsou prostá zobrazení a inverzní zobrazení ke shodnosti (tam kde je definováno) rovněž zachovává vzdálenosti.

Věta 1.4. Shodná zobrazení $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ jsou právě zobrazení tvaru

$$f(\mathbf{X}) = \mathbf{AX} + \mathbf{p},$$

kde $\mathbf{p} \in \mathbb{R}^n$ je libovolný vektor a \mathbf{A} je matice $n \times n$ splňující $(\mathbf{A}^T \mathbf{A} = \mathbf{I}_n)$.

$A^T A = I_n$

Důsledek 1.5. Shodnosti jsou bijekce a vzhledem ke skládání zobrazení tvoří grupu, kterou budeme označovat $\mathbb{E}(n)$. Jestliže

$$f(\mathbf{X}) = \mathbf{A} \cdot \mathbf{X} + \mathbf{p}, \quad g(\mathbf{X}) = \mathbf{B} \cdot \mathbf{X} + \mathbf{q}$$

pak

$$f^{-1}(\mathbf{X}) = \mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{X} + (-\mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{p}), \quad (g \circ f)(\mathbf{X}) = (\mathbf{B} \cdot \mathbf{A}) \cdot \mathbf{X} + (\mathbf{B} \cdot \mathbf{p} + \mathbf{q}).$$

$$\begin{aligned} f(\mathbf{X}) &= \mathbf{A} \cdot \mathbf{X} + \mathbf{p} = \mathbf{y} \Leftrightarrow \mathbf{A} \cdot \mathbf{X} = (\mathbf{y} - \mathbf{p}) \\ \forall \mathbf{y} \exists! \mathbf{X} : f(\mathbf{X}) &= \mathbf{y} \\ \hline \text{SKLA'DA'NI} \\ (g \circ f)(\mathbf{x}) &= \mathbf{B} \cdot (\mathbf{A} \cdot \mathbf{x} + \mathbf{p}) + \mathbf{q} = \\ &= (\mathbf{B} \cdot \mathbf{A}) \cdot \mathbf{x} + (\mathbf{B} \cdot \mathbf{p} + \mathbf{q}) \end{aligned}$$

$\mathbf{X} = \mathbf{A}^{-1}(\mathbf{y} - \mathbf{p}) =$
 \mathbf{A}^T
 $= \mathbf{A}^T \mathbf{y} - \mathbf{A}^T \mathbf{p}$
(inverzus zobrazení)

$\mathbf{p} \neq \mathbf{q}$

$$(\mathbf{B} \cdot \mathbf{q}) \circ (\mathbf{A} \cdot \mathbf{p}) = (\mathbf{B} \cdot \mathbf{A}, \mathbf{B} \cdot \mathbf{p} + \mathbf{q})$$

$\mathbb{ON}(n) \times \mathbb{R}^m$

Definice 1.6. Zobrazení f nazveme přímé jestliže $\det(\mathbf{A}) = 1$ a nepřímé jestliže $\det(\mathbf{A}) = -1$. Přímá zobrazení tvoří podgrupu, kterou označíme $\mathbb{E}_+(n)$. Zobrazení, pro která je \mathbf{A} jednotková matici nazýváme posunutí a tvoří podgrupu označovanou (pokud nehrozí nedorozumění) rovněž \mathbb{R}^n . Zobrazení, pro která je \mathbf{p} nulový vektor tvoří ortonormální podgrupu označovanou $\mathbb{ON}(n)$ (lineární zobrazení zachovávající skalární součin).

$$\mathbf{A} = \mathbb{I}_M$$

$$\mathbf{p} = \vec{0}$$

$$\begin{aligned} f(\mathbf{x}) &= \mathbf{x} + \mathbf{p} \\ f(\mathbf{x}) &= \mathbf{A} \cdot \mathbf{x} \end{aligned}$$

Věta 1.7. Pro každou shodnost $f \in \mathbb{E}(n)$ tvaru $f(\mathbf{X}) = \mathbf{A} \cdot \mathbf{X} + \mathbf{p}$, platí maticová rovnost zapsaná blokově jako

$$\begin{pmatrix} f(\mathbf{X}) \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{p} \\ \mathbf{0} & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \mathbf{X} \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Navíc zobrazení, které každé shodnosti přiřazuje tuto matici $(n+1) \times (n+1)$, tedy

$$f \rightarrow \begin{pmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{p} \\ \mathbf{0} & 1 \end{pmatrix}$$

je vnoření grupy $\mathbb{E}(n)$ do grupy regulárních matic $\mathbb{GL}(n+1)$.

Důkaz. Plyne triviálně z blokového maticového násobení.

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{7}{25} & -\frac{24}{25} \\ -\frac{24}{25} & -\frac{7}{25} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \frac{42}{25} \\ \frac{56}{25} \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \\ 1 \end{pmatrix} = \left(\begin{array}{cc|c} \frac{7}{25} & -\frac{24}{25} & \frac{42}{25} \\ -\frac{24}{25} & -\frac{7}{25} & \frac{56}{25} \\ \hline 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

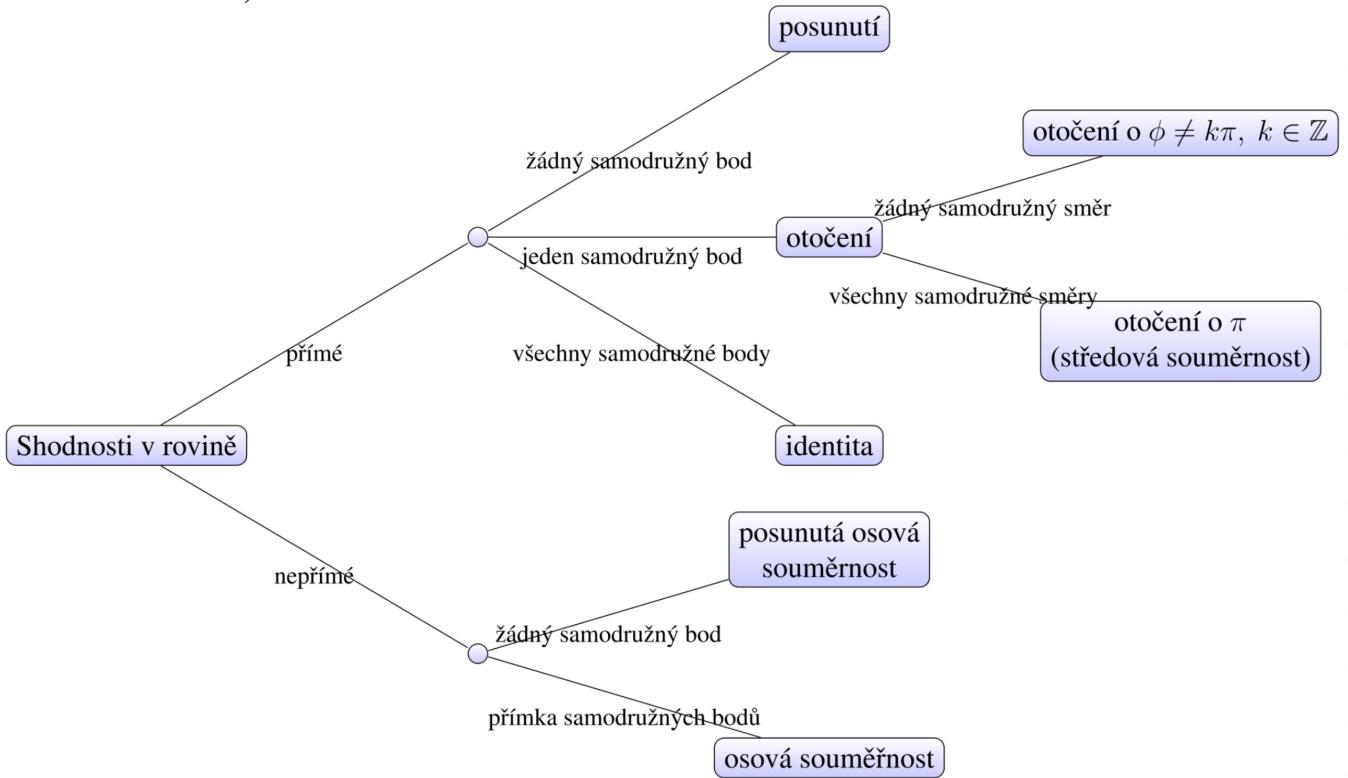
$$\begin{pmatrix} B & A \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{p} \\ \mathbf{0} & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} BA & Bp + \mathbf{q} \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Definice 1.8. Mějme shodné zobrazení $f(\mathbf{X}) = \mathbf{A} \cdot \mathbf{X} + \mathbf{p}$. Jeho body splňující $f(\mathbf{X}) = \mathbf{X}$ nazýváme samodružné body. Lineární zobrazení $f_A : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ dané maticí \mathbf{A} nazýváme asociováním homomorfismem k zobrazení f a vlastní směry tohoto zobrazení nazýváme samodružné směry zobrazení f .

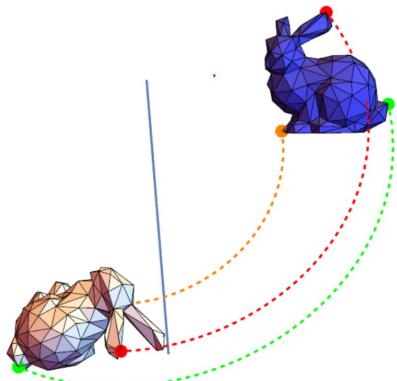
Řekneme, že množina M je samodružná množina zobrazení f , jestliže platí $f(M) = M$, tedy zobrazení ji zachovává (jako celek, ne nutně každý její bod zvlášť).

Lemma 1.9. Přímka $\mathbf{Q} + \langle \mathbf{v} \rangle$ je samodružnou množinou shodnosti f právě tehdy, když $\langle \mathbf{v} \rangle$ je jeho samodružný směr a $f(\mathbf{Q}) - \mathbf{Q}$ je násobkem \mathbf{v} .

Příloha, klasifikace shodností v \mathbb{R}^2

Věta 1.19. Každou přímou shodnost v \mathbb{R}^3 má alespoň jednu samodružnou přímku a lze složit z otočení kolem této přímky a posunutí ve směru této přímky (má tedy tvar šroubového pohybu).

Věta 1.11 (Rodriguesova formule). Mějme dva vektory $\mathbf{n}, \mathbf{r} \in \mathbb{R}^3$, přičemž \mathbf{n} je jednotkový. Pak pro vektor $\mathbf{r}' \in \mathbb{R}^3$, který dostaneme otočením vektoru \mathbf{r} kolem vektoru $\mathbf{n} \in \mathbb{R}^3$ o úhel ϕ v kladném směru platí:

$$\mathbf{r}' = (1 - \cos \phi)(\mathbf{r} \cdot \mathbf{n})\mathbf{n} + \cos \phi \mathbf{r} + \sin \phi(\mathbf{n} \times \mathbf{r}).$$

Otočením v kladném směru přitom myslíme, že při úhlu $\phi \in (0, \pi)$ tvoří vektory $(\mathbf{n}, \mathbf{r}, \mathbf{r}')$ kladně orientovanou bázi \mathbb{R}^3 a při úhlu $\phi \in (-\pi, 0)$ záporně orientovanou.

